

KYSTPILEGRIMSLEIA 23. JULI – 3. AUGUST 2021

Nå er vi igang med siste del av turen langs [kystpilegrimsleia](#). Vi har hatt 7 overnattinger så langt: i Tvedestrand, Bryne, Husnes, Lindås, Florø, Fosnavåg og Kristiansund. Den 30. juli hadde vi to valg. Vi hadde planlagt litt ambisiøst og fant ut at vi ikke kunne greie alt den samme dagen. Vi valgte derfor å kjøre litt rundt i Kristiansund og til Kvernes på Averøy.

Vi sløyfet altså de følgende to punktene:

[Edøy gamle kirke](#) er en steinkirke fra 1190.
Den står på [Edøya](#).
([Pilegrimsleden](#))

[Kulisteinen](#) er en runestein med en kristen runeinskripsjon på øya Kuli. Steinen har det eldste skriftlige belegget for navnet «Norge» i Norge, og kan derfor kalles «Norges dåpsattest».

Kulisteinen er en del av Norges dokumentarv.

Teksten inneholder oversatt uttrykket «Tolv vintre hadde kristendommen vært i Norge», dette er den eldste kjente forekomst av ordet «kristendom» i Norge. ([Pilegrimsleden](#))

Dette er Nordlandet kirke sett fra havnen.

Pynt i havnen.

Utsikt over havna.

Utsikt over havna.

Sildegutten.

På 1950-tallet var det sølvet fra havet - silda - som gjorde at byen blomstret. Det var en epoke med yrende liv på havna og ikke minst småguttene som løp rundt med sildehankene sine. Så det passer jo flott at Sildegutten står og ser bort på Klippfiskkjerringa som jo på mange måter representerer "gullet fra havet" for Kristiansund.

Sildegutten ble gitt i gave til Kristiansund by fra SpareBank1 Nordvest i 2010. I 2010 var SpareBank 1 Nordvest (tidligere Nordmøre Sparebank) 175 år.

Klippfiskkjerringa.

Dette er Kristiansund Handelsstands gave til byens 250 års jubileum i 1992. Skulpturen er laget av kunstneren Tore Bjørn Skjølsvik og er en hyllest til klippfiskarbeiderne som i 300 år har bidratt til å få Kristiansund etablert som Norges klippfiskby. Kunstverket ble avduket av HKH Dronning Sonja sammen med tre klippfiskkjerringer 29. juni 1992. Plassert ved Fisketrappa - Piren.

Sundbåten er en passasjerrute med båt mellom de fire bydelene («landene»), Gomalandet, Kirkelandet, Nordlandet og Innlandet i Kristiansund.

I dag er det to båter i flåten, Angvik fra 2005 og Framnæs fra 2012. Framnæs er en etterligning av den gamle Framnæs "ferge", som trafikkerte som sundbåt fra 1916-1951. Framnæs eies av Stiftelsen Framnæs og driftes av Sundbåtvesenet.

Vi kjørte opp til [Kirkelandet kirke](#). Den ble bygget i 1964. Det var vedlikehold på gang.

Sett fra en annen vinkel.

Utradisjonell form på en kirke.

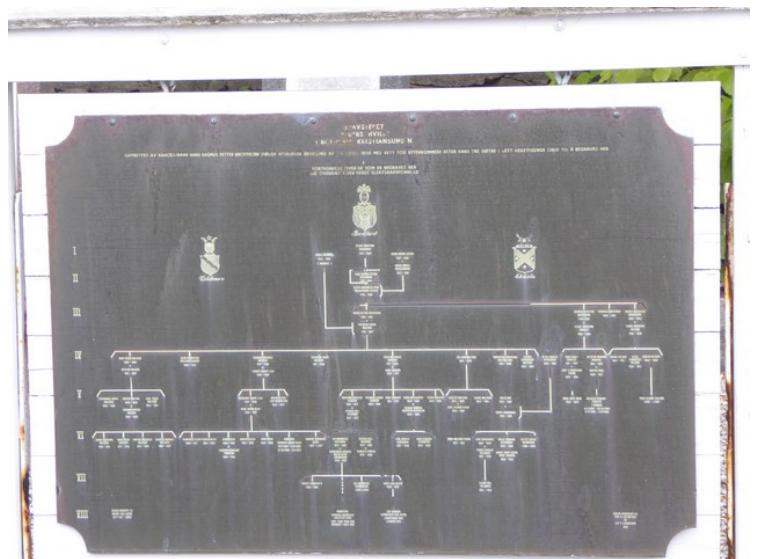
Den arkitektoniske idéen bak Kirkelandet kirke er «Bergkrystall i rosene», dvs. at kirken skal skinne som en lysende krystall blant rosene i vestskråningen.

Masse blomster i skråningen.

Ved kirken er det et privat gravsted for familiene Brodtkorb, Volckmar og [Christie](#). Det heter [Alders Hvile](#).

Et slektstre med navn på de som er gravlagt her.

Dette er [Varden](#). Det er en gammel vaktpost og utkiksplass på det høyeste punktet på øya. Herfra er det vid utsikt over havet utenfor.

Dette er [Nordlandet kirke](#).

På veggen står dette Haakon 7 emblemet.

Spiret på kirka. Den ble bygget i 1914.

Vi kjørte også ut mot [Kvalvik fort](#). Det er et av Norges best bevarte kystfort fra 2. verdenskrig. Under krigen var det også en ubåtstasjon her. Anlegget er i dag så godt som intakt. Det var så langt å gå fra parkeringsplassen at vi snudde der.

Deretter kjørte vi til Kvernes på Averøy.
([Pilegrimsleden](#))
Dette er den nye [Kvernes kirke](#).

Rett ved siden av står [Kvernes stavkirke](#).
Skråstøttene utvendig er nødvendige for å stive av bygget.

En minnestøtte for de som falt under siste verdenskrig.

En gravstøtte over [Christopher de Besche](#) som var sogneprest i Kvernes.

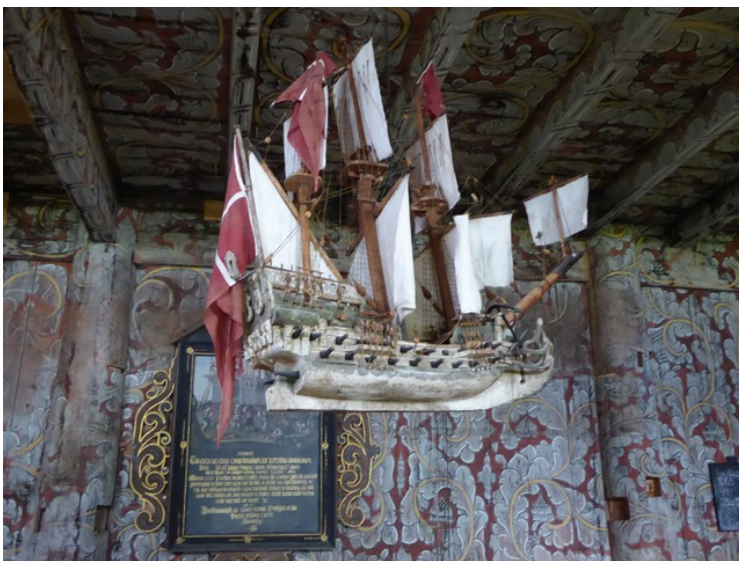

Dette er Tusenårsmonumentet «Solur».

Stavkirken sett nedenfra.

Så følger en rekke bilder som vi tok inne i kirken.

Utsikten nordover fra kirkene.

Utsikt sydover fra kirkene.

Her er vi tilbake på hotellet og ser på båter som går forbi rett utenfor vinduet.

Måken sto rett utenfor.

Her venter vi på maten i restauranten.

Fergestrekningen mellom [Kanestrum](#) og [Halsa](#) trafikkeres av tre ferger: [MF Moldefjord](#), MF Romsdalsfjord og MF Korsfjord.

Dagen etterpå, den 31. juli, kjørte vi videre mot Frøya. Vi kjørte tilbake gjennom Freifjordtunnelen til Bergsøya, videre til Aspøya og Kanestraum. Vi kjørte en stund bak en tysk bil. Når vi kom nær nok kunne vi lese: «neugierig?» (nysgjerrig?)

Vi fortsatte videre på E39 nesten til Orkanger og fortsatte på til Rv714 gjennom [Hitratunnelen](#) til [Hitra](#). Denne tunnelen ble åpnet i 1994. På Hitra tok vi en avstikker til Melandsjø.

Her er vi på [Melandsjø](#). Dette er [Hopsjøbrygga](#).
([Pilegrimsleden](#))

[Hitra kirke](#) i Melandsjø.

Etter Melandsjø kjørte vi over til [Dolmøya](#). Den ligger på nordsiden av Hitra, bare skilt fra den med Vettastraumen.
Dette er [Dolm kirke](#).

Kirken er det eldste eksisterende byggverk i Hitra. Kirka ble trolig bygget i senmiddelalderen og erstattet den eldre stavkirka Amundarås kirke på Undås. Steinmurene har blitt skadet av flere branner sist i 1920.
([Pilegrimsleden](#))

Porten inn til kirken.

Utsikt fra kirken.

Disse skiltene står på porten.

Et uthus som hører til kirken.

Ved uthuset står disse figurene.

Plakett med forklarende tekst.

Etter at vi hadde vært på Dolmøya kjørte vi videre nordover gjennom [Frøyatunnelen](#) til Frøya. Den ble åpnet i 2000. Den erstattet fergeforbindelsen fra Kjerringvåg på Dolmøya til Flatval på Frøya.

På Frøya hadde vi bestilt på [Hotell Frøya](#). Det ligger på Sistranda som er administrasjonssenteret på Frøya.

Rommet så omtrent slik ut.

Fra restauranten.

Om kvelden spiste vi villsaufilet.

Utsikt fra vinduet på rommet. Vi ser en av bussene til Kjetils bussreiser. De bodde på samme hotellet som oss.

Gaustadbrygga.

[Gaustadbrygga](#)

Dagen etterpå, den 1. august, kjørte vi en runde på Frøya. Her er vi kommet til [Titran](#) som ligger helt vest på øya. .

Litt av naturen her ute.

Litt av bebyggelsen.

Dette er [Titrans kapell](#).

En minnestøtte for [Titransulykken](#).

Teksten på monumentet.

Det lille fiskeværer [Sula](#), langt ute i havet utenfor Frøya, kalles også «byen i havet» fordi husene ligger nesten like tett som i en by. Her er det kun 40 fastboende. Sula er Frøyas eldste kirkested. Det antas at det har vært kirke her siden 1400-tallet.

Sula er er nøkkelsted på [pilegrimsleden](#), men vi sløyfet stedet denne gangen.

Etter at vi hadde vært rundt på Frøya, så kjørte vi tilbake nesten til [Orkanger](#), og deretter utover langs [Trondheimsfjorden](#) til [Valset](#).

På denne strekningen mellom Valset og Brekstad kjører MF Austrått og MF Vestrått.

Da vi kom over til Brekstad kjørte vi bort til [Auståttborgen](#). ([Pilegrimsleden](#)) Brekstad fikk bystatus i 2005.

Et stykke fra borgen står det en steinpyramide med en minnetavle over Jens Bielke. Den ble sannsynligvis satt opp i 1665 og flyttet hit en gang før 1774.

Austråttborgen er en herregård som siden 1000-tallet har vært sete for flere personer som har spilt en rolle i norsk historie.

Borgportalen med eierens våpenskjold.

Inne i den nedre borggården.

Loggiaen.

Oppe på den øvre borggården.

Her har vi kjørt tilbake til [Brekstad](#), til [Ørland kirke](#). Det er den best bevarte middelalderkirken på Fosenhalvøya. ([Pilegrimsleden](#))

Etter dette kjørte vi bort til [Hovde Gård](#) hvor vi hadde bestilt overnatting. Dette er hovedhuset.

Hovedhuset på andre siden.

Blomstervase ute i gården.

Her er vi ved hovedhuset og ser mot låven til venstre og fjøset til høyre.

Hovde Gård var den første husmorskolen i Sør-Trøndelag da den ble tatt i bruk i 1923. På Hovde lærte de alt fra det å sy, til å melke kyr. Hovde Gård åpnet i mars 2009 som overnattingssted etter en totalrenovasjon

Vi fikk rom i låven, inngang til venstre.

Rommet så omtrent slik ut.

Dette er hovedhuset med gårdsplassen sett fra andre etasje i låven.

Da vi skulle spise i fjøset fikk vi denne vannkaraffelen på bordet. Spiegelau er et tysk merke som første gang er nevnt i 1521.

Anne Berit hadde sesampanert torskerygg med stekte grønnsaker, gulrot og ingefærpure, soya- og ingefærsmør med hjemmelaget potetstappe.

Jeg hadde Hovde gårds «berømte» spareribs med maisstuing, fennikelslaw og pommefrites.

Her spiser jeg. Ribben var kanskje den møreste jeg har spist, men alt i alt var det nokså smakløst.

I lokalene var det mange gamle ting som sto over alt.

Mer gammelt.

Til slutt en kikk inn i spisesalen i hovedbygningen.